

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 2116010300
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2116010300.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Y. M. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. marca 2019 v Bratislave dovolanie obvineného Y. M. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Jany Kupcovej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. februára 2018, sp. zn. 3 To 10/2018, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Y. M. sa odmieta .

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 10. augusta 2017, sp. zn. 1 T 4/2016, uznal obvineného Y. M. vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd obvinenému uložil povinnosť podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 27. februára 2018, sp. zn. 3 To 10/2018, tak že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený M., prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Jany Kupcovej 26. júla 2018 dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Uviedol, že vo veci nebol produkovaný žiaden priamy usvedčujúci dôkaz; je síce pravdou, že bolo vykonaných množstvo nepriamych dôkazov, tieto však nemali žiadnu výpovednú hodnotu, navyše boli vyhodnotené výhradne v jeho neprospech. Vinným bol uznaný len na základe výpovede poškodeného S. M. a ďalších svedkov, ktorí len sprostredkovane reprodukovali jeho výpoveď. Napadnuté uznesenie síce pôsobí presvedčivo, avšak nie je z neho zrejmé, z akých úvah súd vychádzal, aké myšlienkové pochody ho k takému rozhodnutiu viedli.

Na podklade týchto skutočností obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa 4. februára 2019 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátorka“) tak, že ho navrhla podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Uviedla, že obvinený nenamietá právne posúdenie zisteného skutku, ale zo svojho subjektívneho pohľadu spochybňuje hodnotenie dôkazov, čo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd je viazaný skutkovými zisteniami súdov nižšej inštancie a nie je v jeho pôsobnosti posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z takéhoto dokazovania vyvodili. Ani nesprávnosť právnych úvah by nebola dôvodom na konštatovanie splnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., za predpokladu, že skutková veta výroku o vine zodpovedá použitej právnej kvalifikácii (R 49/2013).

Dňa 20. marca 2019 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného M. riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého a druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, príp. proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako ďalšiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súdy hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah, keďže obvinený M. v podanom dovolaní vznášal výhradne skutkové námietky (spočívajúce v údajne nesprávnom vyhodnotení skutkového stavu len na podklade nepriamych dôkazov), dovolací súd sa jeho dovolaním podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou nezaoberal a toto na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.